Κυριακή Δ' Λουκά - Των Πατέρων της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου: Ο Σπορέας και οι Σπορείς (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Οκτωβρίου, 2022

[Λουκά 8, 5-15]

(Απομαγνητοφωνημένη ομιλία που εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 12-10-1997)

Ερχόμεθα και πάλι, αγαπητοί μου, στη θαυμασία **παραβολή του Σπορέως**, όπως την ακούσαμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή του Λουκά. Εδώ ο Κύριος, με τέσσερις εικόνες, δείχνει τέσσερις κατηγορίες ακροατών. **Όλοι οι άνθρωποι δεν ακούν εξίσου τα ευαγγελικά μηνύματα. Ο καθένας διαθέτει τη δική του προαίρεση ή τη δική του καλλιέργεια ψυχής.** Άλλος είναι προσεκτικός ακροατής, άλλος επιπόλαιος, άλλος πορωμένος, άλλος βρίσκει ανεπαρκή αυτά που ακούει και επιδιώκει αναζήτηση έξω του ευαγγελικού χώρου, άλλος κάτι άλλο κ.ο.κ. Πάντως, βασικά στοιχεία της παραβολής είναι:

Πρώτον, ότι «***ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ***». ***Ἐξῆλθεν*** ο Θεός. ***Ἐξῆλθεν***. Πώς εξήλθε; Από πού εξήλθε; Και πού πήγε; Είναι**ο Θεός Λόγος, ο Οποίος εξέρχεται εις τον κόσμον με την Ενανθρώπησή Του.**

Δεύτερον. **Ο σκοπός της Ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου που εξέρχεται, είναι να σπείρει τον σπόρον της αληθείας. Και η αλήθεια είναι ότι ο Θεός είναι Τριαδικός. Η πρώτη αλήθεια. Εκ της οποίας εξαρτώνται όλες οι άλλες αλήθειες. Και ο δεύτερος λόγος, ότι ο Θεός Λόγος ενηνθρώπησε. Το δεύτερον πρόσωπον της Αγίας Τριάδος ενηνθρώπησε**. Αυτές οι δύο **μεγάλες αλήθειες**, που καθορίζουν αυτό που λέμε: «*Χριστιανισμός*».

Τρίτον. Ότι **ο Θεός, τόσο αγάπησε τον κόσμον, που έδωσε τον Υιόν Του, για να σωθεί ο κόσμος διαμέσου της πίστεως**.

Και ένα τέταρτο. Ότι **με τις παραβολές αποσκοπούσε ο Κύριος τη γνώση σε εκείνους που είχαν ενδιαφέρον να γνωρίσουν τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού.** Είναι χαρακτηριστική αυτή η φράση που ακούσαμε σήμερα· ***«Ὑμῖν»*** -είπε στους μαθητάς Του...· γιατί κι εκείνοι δεν κατάλαβαν την παραβολή, τι εννοούσε ο

Κύριος:- ***«Ὑμῖν δέδοται*** –είπε- ***γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ».*** *«Σε σας δόθηκε να γνωρίσετε τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού».* Σε σας δόθηκε.

Αλλά αν ο Θεός Λόγος εξέρχεται ως σπορέας του σπόρου των αληθειών Του στις ανθρώπινες καρδιές, γιατί αυτή είναι η γη που έρχεται να σπείρει, είναι οι ανθρώπινες καρδιές, ταυτόχρονα εξέρχεται και ο διάβολος να σπείρει τον δικό του σπόρο στις ανθρώπινες ψυχές. Ταυτόχρονα. Εξάλλου γίνεται υπαινιγμός εις την τρίτη περίπτωση ακροατών, στην παραβολή του σπορέως πάντοτε, που λέγει εδώ ότι ακούν κάποιοι τον λόγο του Θεού, αλλά έρχεται ο διάβολος και παίρνει από την καρδιά τους τον λόγο του Θεού. Εδώ παίρνει ο διάβολος. Κατά παθητικόν τρόπον. Κατά ενεργητικόν τρόπον, σπείρει ο διάβολος το δικό του δαιμονικό σπέρμα. Να πώς το λέγει ο Κύριος στην παραβολή πάντα του σπορέως: ***«Εἶτα*** –έπειτα- ***ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν***-τον παίρνει-, ***ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν».*** *«Με σκοπό να μην φθάσουν να πιστέψουν και να σωθούν».*

Αναφορά λοιπόν στον διάβολο, που **και αυτός κάνει μια διπλή δουλειά. Εμποδίζει τον λόγο του Θεού, σπέρνει το δικό του το σπέρμα** . Αυτή είναι η διπλή δουλειά που κάνει ο διάβολος. Δηλαδή αφαιρεί, εξουδετερώνει τον σπόρο του Χριστού από τις ανθρώπινες καρδιές, για να σπείρει τον δαιμονικό του σπόρο. Ο Κύριος, γι' αυτόν τον δαιμονικό σπόρο, προσέξατε, γιατί ίσως δεν το έχομε κατανοήσει, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά τα ζιζάνια που σπέρνει μέσα στους ανθρώπους, μίλησε σε ειδική παραβολή, τη λεγόμενη «*παραβολή των ζιζανίων».*

Έτσι, θα κάναμε μία παρέκβαση από την παραβολή, μια έτσι, μία μικρή έξοδο από την παραβολή του σπορέως στην παραβολή των ζιζανίων· γιατί είδατε ότι έχει πάρα πολλή σχέση. Όταν έρχεται και παίρνει τον σπόρο, τον λόγο του Θεού από τις ανθρώπινες καρδιές. Μία δηλαδή αντίπραξη, θα λέγαμε, στο έργο του Μεγάλου Σπορέως. Αξίζει λοιπόν να δούμε, είναι εξάλλου συντομοτάτη, αυτήν την παραβολή, επειδή έχει σχέση, είδαμε, με την παρούσα παραβολή. Την παραβολή των ζιζανίων αναφέρει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος εις το 13ο κεφάλαιο. Με δύο λόγια***: «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ».*** Πώς μοιάζει η Βασιλεία του Θεού; Με έναν άνθρωπο που σπέρνει το καλόν σπέρμα στο χωράφι το δικό του. ***«Ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ».*** Βλέπετε, αυτή η φράση είναι εννοιολογικά, για να μην πω και σε κάποιες λέξεις μοιάζει, που λέει***«ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ».*** Στην παραβολή του σπορέως. Είδατε σχέση που έχει; ***«Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν».*** Πήγαν οι άνθρωποι να κοιμηθούν. Οι αγρότες, οι εργάτες αυτού του ανθρώπου, πήγαν σπίτι τους να κοιμηθούν. Ο εχθρός ήρθε και έριξε μέσα στο χωράφι ζιζάνια· ανάμεσα στον σίτον που εσπάρη από την ημέρα. ***«Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος***

καὶ καρπὸν ἐποίησε *–όταν βγήκε το σιτάρι, σαν χορτάρι και μετά έκανε καρπό-* ***«τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια*** *-τότε φάνηκαν τα ζιζάνια-».*

Και ερμηνεύει ο Κύριος την παραβολή αυτή στους μαθητάς Του πάλι, όπως ερμήνευσε και την παραβολή του σπορέως. ***«Ὁ σπείρων»,*** λέει, ***«τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου».*** Δηλαδή ο Ιησούς Χριστός. Καλόν σπέρμα. Ακόμη: ***«Ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος».*** **Ποιος είναι ο «*ἀγρός*»; Είναι ο κόσμος, οι άνθρωποι, οι προαιρέσεις των καρδιών των.** ***«Τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας».***Το καλό σπέρμα ποιο είναι; Είναι οι άνθρωποι που αποδέχονται. Είναι της τετάρτης κατηγορίας· που λέει εκεί ότι **εκείνος που ακούει, αποδέχεται τον λόγο του Θεού, κατέχει**- ακούστε αυτό το κατέχει- **τον κρατά τον λόγον του Θεού και καρποφορεί**, ακούσαμε την παραβολή του σπορέως- εκατό φορές παραπάνω. ***«Τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ».*** Αλλά τα ζιζάνια είναι τα παιδιά του διαβόλου. ***«Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος».*** Ο εχθρός που τα έσπειρε είναι ο διάβολος. Και εννοείται, με βοηθούς τους ανθρώπους του διαβόλου να γίνει αυτή η σπορά.

Θα λέγαμε ότι η παραβολή των ζιζανίων συμπληρώνει την παραβολή του σπορέως. Σαφώς. Το είδατε. Και μάλιστα **τη διασαφίζει** την παραβολήν του σπορέως ως προς τα αποτελέσματα συμπεριφοράς των τεσσάρων κατηγοριών ακροατών.

Έχομε λοιπόν τον Σπορέα και τους σπορείς. Τον Σπορέα, τον Χριστόν και τους σπορείς, τους ανθρώπους του διαβόλου. Και **ο σπόρος του αγαθού σπορέα, θα επαναλάβω, είναι ο Υιός του Θεού**. Βέβαια δεν αμφισβητείται ότι **ό,τι σπείρει ο Υιός του Θεού, είναι σπέρμα καλόν**. Δεν υπάρχει αμφισβήτησις γι΄αυτό. Αμφισβητείται όμως το σπέρμα, τα σπόρια να το πω απλά, των διαφόρων σπορέων· που είναι ***«οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ»***, όπως λέει ο Κύριος· που πίσω τους βέβαια κρύβεται ο διάβολος. Και ποια είναι αυτή η ποιότητα την οποία αυτοί σαν σπόρο σπέρνουν στον αγρό του Χριστού; **Ποιος είναι ο αγρός του Χριστού; Είναι η Εκκλησία.** Προσέξατέ το. Είναι η Εκκλησία. **Πρώτιστα, εκείνοι που σπέρνουν, οι υιοί του διαβόλου, τα παιδιά του πονηρού, του διαβόλου, είναι οι αιρετικοί. Κι αυτά που σπέρνουν είναι οι ποικίλες αιρέσεις.**

Το ακούσαμε αυτό στη σημερινή αποστολική περικοπή. Με την ευκαιρία που γιορτάζομε τους Πατέρες της 7^{ης} Οικουμενικής Συνόδου, οι οποίοι **δούλεψαν και πολύ κοπίασαν όλοι οι Πατέρες όλων των Οικουμενικών Συνόδων, δια να καθορίσουν και στερεώσουν την Αλήθειαν, με Α κεφαλαίο, την Αλήθειαν, και να βγάλουν καθετί που θα ήταν αιρετικό· διότι την αφορμή κάθε φορά που συνεκροτείτο μία Οικουμενική Σύνοδος, ήταν η αίρεσις**. **Ανεφύετο μία αίρεσις, συγκαλούντο οι Πατέρες να την μελετήσουν, να την αποβάλουν και να διατηρήσουν την αλήθεια του Ευαγγελίου.** Μάλιστα η 7^{η} Οικουμενική Σύνοδος εκλήθη να αντιμετωπίσει όσους αιρετικούς ηρνούντο **δια της**

απαλείψεως των εικόνων την ανθρωπίνη φύση του Χριστού. Όπως η 1η Οικουμενική Σύνοδος εκλήθη να αντιμετωπίσει όσους αιρετικούς ηρνούντο την θείαν φύσιν του Χριστού.

Επτά Οικουμενικές Σύνοδοι. Έχομε και τας τοπικάς. Στην 1η λοιπόν οι αιρετικοί αρνούνται την θεότητα του Χριστού, στην 7η αρνούνται την ανθρωπίνη φύση του Χριστού· διότι όταν ηρνούντο την παρουσία των εικόνων-... πρώτιστα η εικόνα του Χριστού· οι όλες οι άλλες δεν θα μας ενδιέφεραν, γιατί... ή της Παναγίας ή ενός αγίου, γιατί υπήρξαν ως άνθρωποι. Το θέμα είναι, μπορεί ο Υιός του Θεού να εικονισθεί; Μα, εάν έγινε άνθρωπος, βεβαίως μπορεί να εικονισθεί.**Αν λοιπόν εσύ αρνείσαι την εικόνα του Χριστού, αρνείσαι στην πραγματικότητα την Ενανθρώπηση του Υιού του Θεού.** Και λέγαν κάποιοι άλλοι αιρετικοί που προσήγγιζαν αυτούς τους αιρετικούς, τους λεγομένους *Μονοφυσίτας*, και πρέπει να σας πω ότι **ο Μονοφυσιτισμός μέσα σε όλο το μήκος της ιστορίας της Εκκλησίας, διαρκώς έρπει, κι όταν βρίσκει την κατάλληλη στιγμή, ξεπετιέται**. Ήσαν οι Δοκήται. Ότι το σώμα του Χριστού ήταν κατά δόκησιν, κατά φαντασίαν... Ότι «*ο Χριστός σταυρώθηκε στον Σταυρό κατά φαντασία... Γιατί το σώμα Του ήταν φανταστικό, κατά φαντασία... Αντιλαμβάνεστε; Άρα, δεν πήρε την ανθρωπίνη φύση. Και αφού δεν πήρε την ανθρωπίνη φύση, δεν μπορεί ο άνθρωπος να σωθεί*». Και όπως λένε οι Πατέρες, εκείνο που δεν προσλαμβάνεται, το απρόσληπτον, είναι και αθεράπευτον. Δηλαδή δεν θεραπεύεται. Δηλαδή δεν έχομε σωτηρία. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν. **Έτσι έρχονται οι αιρετικοί να προσφέρουν, να προσβάλουν την αλήθεια του Ευαγγελίου με την αίρεσή τους**.

Τι λέει ο Απόστολος Παύλος στη σημερινή αποστολική περικοπή, που είναι προς τον Τίτον; ***«Αἱρετικὸν ἄνθρωπον*** –λέει στον Τίτο- ***μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ -****άστονε, άστονε-,* ***εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος».*** Αυτό το ***«ἐξέστραπται»,*** του *ἐκ + στρέφω.* Να το πω μ' ένα παράδειγμα: Το τραίνο που εκτροχιάζεται, βγαίνει από τις γραμμές του. Δεν είναι πάνω στις γραμμές του. Αυτό θα πει: ***ἐκστρέφω.*** Δηλαδή **οι άνθρωποι αυτοί, οι αιρετικοί, βγήκαν από τις ράγες, τις γραμμές της αλήθειας, του Ευαγγελίου**. *Και αυτοί*, λέγει, αμαρτάνουν «***αὐτοκατάκριτοι ὄντες***». Άστους. Φύγε. Μάλιστα, παραλείπω, ***«μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν».*** Τους είπες μία φορά; Τους είπες δύο φορές; **Δεν καταλαβαίνει; Άστονε. Θα του αποβάλλεις από την Εκκλησία. Δεν έχει καμία σχέση με την Εκκλησία.** Ξέρετε πώς λέει την αίρεση ο άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος; ***«Βοτάνην διαβόλου».*** Όπως είναι η διαβολή του σίτου, εδώ είναι η βοτάνη του διαβόλου. Δηλαδή ***«ὃ ἐστίν ἡ αἵρεσις».***

Μία προσφιλής μέθοδος του διαβόλου, αγαπητοί μου, είναι η νοθεία. Είναι η διαστροφή της αληθείας, αλλά και ό,τι είναι πραγματικόν. Το διαστρέφει. Όπως σας είπα, **το ξεστράτισμα από τη χριστιανική πίστη και το**

ευαγγελικόν ήθος. Δύο πράγματα είναι. Η πίστις και το ήθος. *Αυτά*, λέγει, *αυτά κατά κάποιον τρόπον, ξεστρατίζονται, διαστρέφονται, βγαίνουν από τη ράγα τους*. Γνωρίζει πολύ καλά ο διάβολος ότι με την αίρεση δεν υπάρχει η σωτηρία. Διότι η αίρεσις, θα πείτε, «*Να, κάτι καλό δεν λένε;*». Όχι. Μπορεί να είναι όπως ένα καλό φαΐ και να έχει μέσα δηλητήριο. Στο τέλος θα ζήσεις; Ή θα πεθάνεις; Γιατί απλούστατα **δεν υπάρχει η σωτηρία στην αίρεση· διότι η αίρεσις είναι βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος**. **Γι΄αυτό λέγει ο Κύριος ο ίδιος και οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης ότι ο αιρετικός βλασφημά κατά του Αγίου Πνεύματος. Δεν μπορεί να σωθεί, δεν έχει σωτηρία**. *Ούτε εις τον παρόντα*, λέει, *ούτε στον μέλλοντα αιώνα*, είπε ο Χριστός. **Η αίρεση λοιπόν είναι το πρώτο ζιζάνιο ποιοτικώς και ποσοτικώς, που σπέρνει ο διάβολος στον αγρό του Κυρίου, στην Εκκλησία.**

Άλλη μορφή ζιζανίων ανάμεσα στους Χριστιανούς, είναι οι ποικίλες θεωρίες, όπως περί υπάρξεως. «*Γιατί υπάρχω;*». Ποια είναι η απάντησις; «*Ε, να φάω και να πιω και να πεθάνω*». Ή «*Να χαζεύω ανάμεσα στ΄αστέρια*», όπως πιστεύει ο Βουδισμός κ.ο.κ. Περί υπάρξεως. Ποιος είναι ο σκοπός της υπάρξεώς μου.

Η θεωρία περί ελευθερίας, περί καταγωγής των ειδών και του Δαρβινισμού. Περί πανσεξουαλισμού και φροϋδισμού. Περί ισότητος των φύλων και φεμινισμού. Σπορές του διαβόλου είναι αυτά. Κατά δαιμονιώδη μάλιστα τρόπο ο φεμινισμός. **Περί περιορισμού, με τον έλεγχο, καλύτερα, των γεννήσεων. Να μη γεννιώνται παιδιά. Γιατί δεν θέλει ο διάβολος να πλουτίζεται η Βασιλεία του Θεού. Περί εκτρώσεων.** «*Δεν χρειάζονται πολλά παιδιά*». Ήρθε κάποιο παιδί; Ας πούμε, δεύτερο ή τρίτο; «*Να το πετάξομε*». **Περί ορίου λιμοκτονίας των εργαζομένων**. Ορίου λιμοκτονίας. «*Τόσο μισθό θα πάρεις, όσο να ζήσεις*». **Περί αναρχισμού. Περί υλιστικής φιλοσοφίας**. Βέβαια, εδώ που τα λέμε, για την ακρίβεια, **και πνευματικής διαστάσεως φιλοσοφία, όπως είναι ο Πλατωνισμός, ο οποίος ηρνείτο την ύλην, είναι καταδικαστέες αυτές οι φιλοσοφίες**. Μην σας κάνει εντύπωση. Γιατί ***«ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο»***. Και αφού ο Λόγος, ο Θεός, έγινε σαρξ, εσύ αρνείσαι την ύλην,**άρα αρνείσαι την Ενανθρώπηση**. **Άρα λοιπόν είναι μία φιλοσοφία, η οποία οδηγεί εις την αίρεσιν, στη διαστροφή.** Ακόμα **περί Οικουμενισμού· συγχωνεύσεως όλων των θρησκειών, αληθείας και ψεύδους** κλπ. κλπ. κλπ. **Όλα αυτά είναι σπέρματα, είναι γεννήματα του διαβόλου· που τεχνηέντως σπείρει ο διάβολος στον αγρό της Εκκλησίας του Χριστού. Για να μην πούμε ότι σπείρει τα ζιζάνιά του ανάμεσα εις τους πιστούς με έριδες, με διχοστασίες, με ζήλειες κλπ.**

Περιγράφοντας το ήθος του αρχαίου κόσμου ο Παύλος εις το 1^{ο} κεφάλαιο προς Ρωμαίους, μας δίνει ανάγλυφη την εικόνα ποιος ήταν ο αρχαίος κόσμος. Θα μπορούσαμε να πούμε όμως ότι **η ιδία εικόνα ισχύει σήμερα, αλίμονο, εις τους**

Χριστιανούς. Αλίμονο. Μυριάκις αλίμονο. Ακούστε τι γράφει: ***«Πεπληρωμένους*** - τότε οι ειδωλολάτραι· γεμάτοι... Τώρα είναι οι Χριστιανοί...- ***πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ -***Δεν πάνε οι Χριστιανοί στην πορνεία;-***, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας».*** Εικόνα του αρχαίου κόσμου. **Η ιδία εικόνα τώρα των Χριστιανών. Έχετε αντίρρηση; Και όλα αυτά αποτελούν την σπορά του διαβόλου**.

Πρέπει ακόμη να έχομε υπ' όψιν μας, αγαπητοί μου, ότι **προς τα έσχατα** ο διάβολος- και τώρα είμεθα προς τα έσχατα, δηλαδή προοίμια των εσχάτων, από πολλά, πολλά σημάδια, όπως και αυτά που σας διάβασα, γιατί λέει σε άλλη του επιστολή ο Απόστολος Παύλος: «*Και μην ξεχνάς*- λέει στον Τιμόθεο- *ότι τους εσχάτους καιρούς οι άνθρωποι θα είναι τέτοιοι, τέτοιοι, τέτοιοι*». Στο πλάνο που προηγουμένως σας διάβασα, που γράφει στην προς Ρωμαίους επιστολή του· ότι **ο διάβολος θα δραστηριοποιηθεί περισσότερο· γιατί θα έχει καταληφθεί από φοβερό θυμό εναντίον των ανθρώπων**.

Ακούστε τι γράφει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην Αποκάλυψή του στο 12ο κεφάλαιο***: «Οὐαὶ τὴν γῆν*** *–αλίμονο στη γη-* ***καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς*** *–προς εσάς-* ***ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς*** *-γνωρίζοντας-* ***ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει». «****Ότι φθάνει πια στο τέλος»*. **Και τι κάνει; Ανακατώνει την γη. Ανακατώνει, ανακατώνει, ανακατώνει. Πρόσωπα, καταστάσεις, οικογένειες, τις Εκκλησίες**... Δεν είμεθα στα πρόθυρα του Οικουμενισμού; Για να μην πω προχωρημένες καταστάσεις; Και τους πάντες και τα πάντα ανακατώνει. **Οπότε η διαβολική σπορά του στην ανθρωπότητα θα έχει, όσο προχωράει ο καιρός, θα έχει πυκνώσει**. Μπορούμε να πούμε ότι όπως το δισάκι του γεωργού περιέχει τον σπόρον που σπέρνει, πάρτε την παλιά αυτή εικόνα, που έπαιρνε σπόρο ο σποριάς και έριχνε. Όχι σήμερα με τα τρακτέρ. **Έτσι, δισάκι θαυμαστό του διαβόλου που σπέρνει εύκολα και γρήγορα στη Γη, τι είναι, λέτε; Η τηλεόρασις**. «*Το κουτί του διαβόλου*», όπως έλεγε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, προφητεύοντας για την τηλεόραση. **Και όσοι χαζεύουν μπροστά στην τηλεόραση τα δαιμονικά σπόρια τρώγουν**. **Σπόρια καταστροφής και απωλείας.**

Αγαπητοί, τι πρέπει να κάνομε; **Πρέπει να μετέλθομε τρία πράγματα. Το πρώτο είναι η ταπείνωση.** Ο ταπεινός ποτέ δεν θέλει να φύγει από τον δρόμο του Θεού. Ποτέ. Ο υπερήφανος φεύγει. Όταν του πεις ότι ο Θεός, για παράδειγμα, δεν θέλει να βλέπεις τηλεόραση, θα ακούσει. Γιατί είναι ταπεινός.

Δεύτερον. Είναι η πυκνή μελέτη της Αγίας Γραφής και του λόγου του Θεού· αλλά και η ακρόασις. Να ακούσομε, πού γίνεται λόγος Θεού, να διαβάσομε τον λόγο του Θεού. **Με την μελέτη αποκτάται η λυδία λίθος, που μπορεί να δοκιμάζει το γνήσιο από το νόθο, το σκάρτο**. Φθάνει μάλιστα ο Ιερός Χρυσόστομος να λέγει***: «Ἀδύνατον γάρ, ἀδύνατον σωθῆναι ἄνευ τῆς τῶν Γραφῶν ἀναγνώσεως»***. **Δεν μπορείς, δεν μπορείς να σωθείς, αν δεν μελετάς τον λόγο του Θεού.** Αλλά **και οι συνάξεις**. Μάλιστα συνάξεις **και αγιογραφικές και λειτουργικές**. Λέει ο Απόστολος Παύλος εις την προς Εβραίους επιστολή του: **«*Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν*** *-να μην εγκαταλείπουμε*-τώρα εδώ μετοχή-*την επισυναγωγή μας, τις συγκεντρώσεις μας*. Σας είπα· μελέτης λόγου Θεού και λειτουργικές συνάξεις-***, καθὼς ἔθος τισίν***- *όπως σε μερικούς,* λέει, *είναι συνήθεια να το κάνουν αυτό*-***, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν»***. **Πολύ δε περισσότερο, όταν βλέπετε να προσεγγίζει η Δευτέρα του Χριστού παρουσία**. Εβραίους, 10^{ο} κεφάλαιο.

Έτσι, **ο μεν θείος σπόρος του Μεγάλου Σπορέως Χριστού θα μας τρέφει πνευματικά. Οι δε δαιμονικοί σπόροι, που τόσο άφθονα στην εποχή μας κυκλοφορούν, θα αποβάλλονται, σαν δηλητηριώδης τροφή**. Και όπως σημειώνει η παραβολή του σπορέως, **ο θείος σπόρος του Χριστού θα πίπτει στη γη την αγαθή, στη γη της καρδίας και θα αποφέρει καρπόν εκατονταπλασίονα.**

Και τελειώνει η παραβολή, και εγώ τον λόγο τον δικό μου: **«*Ὁ ἔχων ὦτα ἀ κούειν ἀκουέτω». Εκείνος που έχει αυτιά για να ακούει, αυτιά ψυχής, ας ακούει*.**

<u>ΠΗΓΕΣ</u>:

- Απομαγνητοφώνηση ομιλίας δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvn_732.mp3

(Μεταφορά της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας σε ηλεκτρονικό κείμενο και επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)